

úřad v podstatném směru skutkovou podstatu, která byla základem trestního nálezu I. stolice, neboť teprve demonstrativní chování takto kvalifikované zakládá skutkovou podstatu druhé věty § 11 cit. cís. nař.

Nss vyslovil již opětovně, na př. v nál. Boh. A 639/20, právní názor, že trestní nález lze spatřovati za potvrzený jen tehdy, když II. stolice jej potvrdí in toto, t. j. ve všech kusech, jež jsou podstatnými součástkami trestního nálezu, tedy také, pokud jde o skutkovou podstatu.

Rozhodnutí II. stolice se v tomto případě, jak shora bylo dovedeno, odchyluje od nálezu I. stolice co do skutkové podstaty deliktu přiřítaného st-li k vině. Podle toho žal. úřad nepotvrdil výrok I. stolice, pokud jde o skutkovou podstatu trestního činu a není tedy další opravný prostředek vyloučen. Vyslovil-li žalovaný úřad přes to, že nař. rozhodnutí jest konečné, dal st-li nesprávné poučení o prostředku opravném. — —

Č. 7034.

Živnostenské právo. — Sociální péče: * Z § 8 zák. č. 91/1918 a z čl. 4 nař. č. 11/1919 nelze dovozovati, že by bylo dovoleno konati v živnosti pekařské tak zvané přípravné práce v době noční.

(Nález ze dne 18. ledna 1928 č. 626).

V ě c: Alois K. v T. proti zemské správě politické v Praze o přestupek zákazu noční práce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nálezem osp-é v T. z 5. března 1926 byl st-l uznán vinným přestupkem § 8 zák. z 19. prosince 1918 č. 91 Sb., jehož se podle konaného šetření dopustil tím, že se dne 4. ledna 1926 v jeho pekařském podniku konaly již před 5. hodinou ranní živn. práce výrobní, a byl odsouzen k pokutě 3.000 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání 3½ měsíců a 3 dní. Pro výměru trestu bylo směrodatné, že se naznačený přestupek ve st-lově podniku pravidelně opakuje.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání st-lovu, poněvadž skutková podstata přestupku je zjištěna částečným doznáním odvolatele, výpovědí jeho syna ing. Viktora K. i seznáním četnictva.

O stížnosti uvážil nss takto:

Noční práce, t. j. práce od 22. do 5. hodiny, je podle § 8 zák. č. 91/1918 v zásadě zakázána. Pracovati v noci je dovoleno: 1.) v podnicích nepřetržitě provozovaných, v nichž z techn. důvodů nesmí se výroba zastaviti, 2.) v ostatních podnicích pouze v případech, ve kterých toho vyžaduje veř. zájem nebo pravidelná potřeba obecnstva. Případy ty byly pak taxativně vypočteny v čl. IV. nař. min. soc. péče ve srozumění se zúčastněnými min. z 11. ledna 1919 č. 11 Sb., 3.) přechodně za účelem opravy závodních zařízení při nastalých poruchách. — Jinak je noční práce zakázána bez ohledu na její povahu. Je tedy také zakázáno konati v noci jakékoli práce pomocné nebo přípravné, pokud arcí nespadají pod výjimky uvedené shora pod č. 1—3.

Žal. úřad shledal v souhlasu s I. stolicí skutkovou podstatu § 8 zák. č. 91/1918 v tom, že se ve st-lově pekařském závodě konaly již před 5. hodinou ranní živn. práce výrobní. Stížnost, brojíc proti správnosti zjištění této skutkové podstaty namítá, že 3 muži, kteří v kritické době pracovali ve st-lově podniku, konali jen přípravné práce, jež prý jsou podle zákona dovoleny, a spatřuje vadu řízení v tom, že o povaze těchto prací nebylo konáno žádné šetření. Nss neshledal tuto námitku důvodnou.

Přípravné práce v podniku pekařském nelze zařaditi pod výjimky shora sub 1—3 uvedené, zejména nejsou uvedeny v čl. IV. nař. č. 11/1919, a spadají tedy tyto práce, konají-li se před 5. hodinou ranní, pod zákaz vyslovený v § 8 zák. č. 91/1918. Nelze proto spatřovati nezákonnost nebo vadnost řízení v tom, že žal. úřad nevzal zřetele na námitku, kterou st-l vytýkal ve správním řízení, že se nedopustil přestupku § 8 cit. zák. z toho důvodu, že před 5. hodinou ranní konali jeho dělníci pouze práce přípravné, neboť pro konečné posouzení věci je povaha prací, jež byly konány před 5. hodinou ranní, zcela bez významu. — —

č. 7035.

Zemědělství. — Řízení správní (Podk. Rus): O kompetenci soudů, pokud se týče správních úřadů k rozhodování sporů o užívání pozemků pachtýři za podíl z naturálního výnosu podle zák. č. 68/22 a 309/24.

(Nález ze dne 18. ledna 1928 č. 1053).

Prejudikatura Boh. A 3484/24.

Věc: Šalamoun W. v T. proti referátu ministerstva zemědělství v Užhorodě stran úplaty za pacht z pozemků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 29. srpna 1925 k hlavnoslužnovskému úřadu v T. žádal st-l, aby Michal F., Nikolaj F., Nikolaj M., Nikolaj T., Michal L. a Kucín V. byi uzrání povinnými vrátiti mu, resp. zaplatiti za rok 1924 a následující polovici užitku z pozemků, které na základě rozhodnutí okr. soudu v T. mají od něho v nájmu, podotýkáje zároveň, že rozsudky soudní stolice v H. a soudní tabule v Košicích bylc vysloveno, že o těchto sporech jest příslušný rozhodovati hlavnoslužnovský úřad jakožto pastevní výbor. Hlavnoslužnovský úřad v T. vydal na základě § 9 zák. č. 87/1924 rozhodnutí z 24. prosince 1925, jímž žádost st-lova byla zamítnuta, poněvadž nepatří do příslušnosti hlavnoslužnovského úřadu.

V odvolání z tohoto rozhodnutí domáhal se st-l toho, aby první instanci bylo nařízeno rozhodnouti v meritu, poněvadž jest k tomu pří-